

כתיבה עצורה ומאופקת

מאת מאיר בראלי

(מרי יציב, "בתוך עמי",
"מסדה", תל-אביב, 1970)

כל הקטעים בספר זה נדפסו ב"דבר" ומתוכו הם כונסו לספר — "בתוך עמי" מאת מרי יציב (ה"צאת "מסדה"). המחברת קשורה ל"גבר" מימים ימימה ודומני ש"אין עוד אדם היודע לספר על עברו של עתון זה כמה: מה קרה? איך קרה? מי עשה מה? מי אמר מה? וגם מי חשב מה? שלושת חלקיו הראשונים של הספר ("עולים וניצולים", "מן ה'הווי' ומעבר למסך"), הם הסיפורים שהוסיפו במרוצת השנים על דפי "דבר" — תחילה תחת הכותרת "עם עולים" ואחר-כך כ"

קטעים נפרדים במדור "גשולי דברים".

מי שירצה פעם לחקור את קליטת העלייה בתקופת העלייה הגדולה שלאחר קום המדינה בגליה השנייה, ראוי לו שלא יפסח על ספרה של מרי יציב.

שני החלקים האחרונים ("אישים" ה"בית הקברות הפרטי שלי"), דנים ב"ארץ ישראל הראשונה" ובמידה רבה — בארץ-ישראל ה"ישנה, זו שהולידה את מדינת-ישראל של ימינו.

מובן שלא חסרה במדור זה גם רשימה על היווסדו של "דבר" (עמ' 229). אנו יודעים את חוסר הסובלנות של ותיקינו אל אנשי מחנות ציבוריים אחרים וביחוד אל "בוגדים", שהיו במחנה שלנו ר"עברו למחנה אחר. אנו יודעים זאת ומתייחסים לזאת בביקורת. מעניין יחסה של מרי יציב למשור"

רר הדגול, לאורי צבי גרינברג, אפילו כשהיה פוגע במשה בליני"סון, פוגע לא בצדק!

רשימה על משה ביילינסון (עמ' 248—254), מעניינת במיוחד והיא גם מטורטת יותר מאחרות. אין המחברת מתיימרת להעלות את הדמות כולה, אבל אין ספק, ש"היא מוסיפה קוים מעניינים לדמות החשובה הזאת בתולדות תנועת העבודה ובספרות תנועת העבודה. רשימה נעימה היא זו על גולדה מאיר, שכנתה של מרי יציב ב"מעונות עובדים" הרבה שנים. זו אינה גולדה המנהיגה, אלא "גולדה בנעלי-בית".

על ד. בן-גוריון היא כותבת ברשימה על ספר זכרון לקהילות יהודיות ופלונסק בתוכן: "עיר עיר וגורלה. בגורלה של פלונסק נפל לתיות עיר מולדתו של בן-גוריון, ודבר זה ידוע כיום ויהיה ידוע

לדורות אחרינו". וברשימה על משה ביילינסון הביאה שאלה מפיו של משה ביילינסון (עמ' 251): "איפה עוד יש בעולם מנהיג פועלים וסוציאליסט כמו בן-גוריון, שאינו נפרד מספר התנ"ך ונושא אוחו תמיד בכיזו?"

יש בספר רשימה על א. הרצפלד ועל המשוררת לילדים אנדה עמיר, המקדישה עצמה לקליטת סופרים, ויש רשימה על דוד טוביהו.

בין הנעדרים ב"בית-הקברות ה"פרטי שלי" יש — גוסף לאלה שהזכרנו — שלמה לביא ושמואל יבניאלי, אברהם קושניר וגירא יוספטל, אם להזכיר את הידועים ביותר לרבים וכן רבים שהם יותר "פרטיים".

כדרך כתיבתה של מרי יציב — הכל עצור, מאופק, תוך כוונה ברורה לקצר, להתאמץ לומר מירב הדברים במזער מילים.